

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. гр.Несебър, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Гражданско дело №
20232150100532 по описа за 2023 година

Предявени са установителни искове с правно основание чл. 422 от ГПК вр. чл. 79 ЗЗД, чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД.

От ищеца „*****“ ЕАД срещу И. Е. И. са предявени искове по чл. 422 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД, чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД и чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД. Иска се да бъде признато за установено, че ищецът дължи на ответника: **сумата от 97,74 лв.** - абонаментни такси и такса за потребление на мобилни услуги по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 26.05.2020г., дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.12.2020г.; **сумата от 30,99 лв.** - застрахователни премии, дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.01.2021г., **сумата от 99,96 лв.** - лизингови вноски по договор за лизинг от 26.05.2020г., с който е предоставено за временно и възмездно ползване устройство HUAWEI nova 5T Dual Black, дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.01.2021г., **сумата от 7,28 лв.** - лизингови вноски по договор за лизинг за базови аксесоари от 26.05.2020г., дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.01.2021г., **сумата от 399,84 лв.** - предсрочно изискуеми лизингови вноски по договор за лизинг от 26.05.2020г., **сумата от 29,12 лв.** - предсрочно изискуеми лизингови вноски по договор за лизинг за базови аксесоари, **сумата от 100,86 лв.** - неустойка, равняваща се на три месечни абонаментни такси за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 26.05.2020г., **сумата от 137,07 лв.** - неустойка, определена като разлика между цената на устройството HUAWEI nova 5T Dual Black без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг от 26.05.2020г., ведно със законната лихва върху общия размер на дължимите суми от 902,86 лева, считано от 15.11.2020г. до окончателното изплащане на сумата. Ищецът твърди, че между страните били сключени посочените по-горе договори. Излага, че ответникът не изпълнявал месечните си задължения, поради което договорите били прекратени. Сочи се, че

поради прекратяване по вина на ответника били начислени за плащане неустойки. Навежда се, че лизинговите вноски били обявени за предсрочно изискуеми. С тези доводи от съда се иска да уважи претенциите. Потвърждава се, че в хода на производството ответникът е заплатил сумата от 902,86 лв., но се претендират останалите суми по заповедта. Претендират се разноски от заповедното и исковото производство.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника не е депозиран отговор на исковата молба. Депозирана е молба с представени доказателства за платени суми в полза на ищеца.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 12 ГПК намира, че се установява от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск по чл. 422 от ГПК вр. чл. 79 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационна връзка между него и ответника - по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 26.05.2020г., настъпила изискуемост на вземането и размера на претенцията си за абонаментни такси и застрахователни суми. При доказването на тези факти ответникът следва да докаже, че е погасил задълженията.

По предявения иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационни връзки между него и ответника – договор за лизинг от 26.05.2020г., с който е предоставено за временно и възмездно ползване устройство HUAWEI nova 5T Dual Black и договор за лизинг за базови аксесоари от 26.05.2020г, настъпила изискуемост за вземането за заплащане на лизингови вноски по договорите, вкл. настъпване на предсрочна изискуемост, както и размера на вземането си. При доказването на тези факти ответникът следва да докаже, че е погасил задълженията.

По предявения иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационна връзка между него и ответника - по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 26.05.2020г., прекратяването му по вина на ответника – неизпълнение на задължения, размерът на дължимите неустойки и изискуемост на вземането. При доказването на тези факти ответникът следва да докаже, че е погасил задълженията.

С обявения за окончателен доклад в открито съдебно заседание от 11.01.2024г., съдът (с оглед пояснението на ищеца по чл. 143, ал. 1 ГПК) е приел признанието му, че сумите по заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 1455/2022г. по описа на Районен съд Несебър са погасени изцяло от ответника – с изключение на сумата от 5,53 лв. – част от разноските.

С оглед факта, че това представлява признание за неизгодни за ищеца факти по смисъла на чл. 175 ГПК, съдът го приема за доказано по делото. Междувременно са налични множество доказателства, които установяват наличието на облигационни връзки между страните - Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 26.05.2020г., договор за лизинг от 26.05.2020г., с който е предоставено за временно и възмездно ползване устройство HUAWEI nova 5T Dual Black и договор за лизинг за базови аксесоари от 26.05.2020г. (приложени към приобщеното по делото ч.гр.д. № 1455/2022г. по описа на Районен съд Несебър). Налице са и доказателства за постъпили след образуване на настоящото дело плащания от ответника към ищеца – 902,86 лв. на 19.10.2023г. (разписка на л. 37 от делото) и 379,47 лв. (разписка на л. 52 от делото). Т.е. общо ответникът е заплатил сумата от 1282,33 лв. (при обща за плащане сума по заповед № 540 от 22.12.2022г. по ч.гр.д. № 1455/2022г. по описа на Районен съд Несебър - 1 287,86 лв.). Следователно приетите по делото доказателства потвърждават признанието на ищеца, че са налице плащания от ответника на всички суми по заповедта – с изключение на сумата от 5,53 лв. – разноски.

На основание чл. 235, ал. 3 ГПК съдът приема, че всички дължими суми по заповедта са заплатени (претенцията за разноски не представлява отделен иск и по нея съдът ще се произнесе ведно с произнасянето по разноските). Т.е. по делото е доказано погасяването на дълга на ответника, поради което всички предявени искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По разноските:

С оглед изложеното по-горе съдът достига до извод, че ответникът е дал повод за завеждане на делото (поради дължимостта на сумите и заплащането им в хода на исковото производство), но исковете следва да бъдат отхвърлени поради настъпило плащане по време на процеса. В правилата за разноските по чл. 78 ГПК не е предвидено как следва да се процедира ако ответникът е дал повод за завеждане на делото, но в хода на процеса е заплатено задължението към ищеца. При такава ситуация и по арг. от чл. 235, ал. 3 ГПК, съдът е длъжен да съобрази факта на плащането и да отхвърли иска. Общите правила на чл. 78, ал. 3 и ал. 4 ГПК са, че при отхвърляне на иска (прекръпяване на делото) разноски се дължат на ответника. Същевременно в чл. 78, ал. 2 ГПК е предвидено, че ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. В случая обаче ответникът е дал повод за завеждане на делото, поради което въпреки отхвърлянето на исковете разноските би следвало да се възложат в негова тежест. С постановеното Определение № 380 от 6.02.2014 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3186/2014 г., III г. о., ГК върховната инстанция е възприела подобно становище. В такава насока са и определения № 149 от 22.03.2012 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3/2012 г., I г. о., ГК, определение № 277 от 14.05.2014г. на ВКС по ч. гр. д. № 2432/2014г., I г. о., ГК, както и цитираните в него - определение № 98 от 20.02.2009г. по гр. д. № 91/09г. на ВКС, IV ГО; определение № 518 от 15.06.12г. по ч. т. д. № 156/11г. на ВКС, II ТО; определение № 1176 от 28.12.12г. по ч. т. д. № 560/2012г. на II ТО; определение № 767/05.09.12г. по ч. т. д. № 251/12г. на II ТО, а така също и най-новата съдебна практика на ВКС - Определение № 381 от 30.05.2023г. по ч.т.д. № 645/2023г. по описа на I търг. отделение на ВК С и Определение № 1881 от 28.06.2023г. по ч.гр.д. № 2176/2023г. по описа на II гр. о. на ВКС.

С оглед всичко изложено до тук на ищеца следва да бъдат присъдени направените (и претендирани от него) разноски в исковото производство – сумата от 325 лв. – платена държавна такса. Следва да се присъдят и разноските, направени от ищеца в рамките на заповедното производство, а именно сумата от 5,53 лв. – останала непогасена към настоящия момент.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, срещу И. Е. И., ЕГН *****, с настоящ адрес в гр. *****, ет*****, искове както следва:

- с правно основание чл. 422 от ГПК вр. чл. 79 ЗЗД, за установяване дължимостта на **сумата от 97,74 лв.** - абонаментни такси и такса за потребление на мобилни услуги по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 26.05.2020г., дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.12.2020г.; **сумата от 30,99 лв.** - застрахователни премии, дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.01.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на задължението;

- с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД за установяване дължимостта на **сумата от 99,96 лв.** - лизингови вноски по договор за лизинг от 26.05.2020г., с който е предоставено за временно и възмездно ползване устройство HUAWEI nova 5T Dual Black, дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.01.2021г., **сумата от 7,28 лв.** - лизингови вноски по договор за лизинг за базови аксесоари от 26.05.2020г., дължими за периода от 20.09.2020г. до 19.01.2021г., **сумата от 399,84 лв.** - предсрочно изискуеми лизингови вноски по договор за лизинг от 26.05.2020г., **сумата от 29,12 лв.** - предсрочно изискуеми лизингови вноски по договор за лизинг за базови аксесоари, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на задължението;

- с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за установяване дължимостта на **сумата от 100,86 лв.** - неустойка, равняваща се на три месечни абонаментни такси за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 26.05.2020г., **сумата от 137,07 лв.** - неустойка, определена като разлика между цената на устройството HUAWEI nova 5T Dual Black без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг от 26.05.2020г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА И. Е. И., ЕГН *****, с настоящ адрес в гр. *****, ет*****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, **сумата от 5,53 лв.** – незаплатен остатък от присъдените в заповедното производство по ч.гр.д. № 1455/2022г. по описа на Районен съд Несебър разноски и **сумата от 325 лв.**, представляваща разноски в настоящото производство за платена държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____